

Croosboot stopt per 15 oktober

Varend vertier van 9 km per uur

■ Een tochtje met de Croosboot; na de Euromast is dat misschien wel het meest Rotterdamse uitje. Honderdduizenden stapten de afgelopen twintig jaar aan boord. Nu initiatiefneemster Jeanne Aaij stopt, dreigt een instituut te verdwijnen.

TJEERD AGEMA
ROTTERDAM

Hoe leg je iemand van buiten Rotterdam uit wat de Croosboot betekent? Moet je vertellen dat de rondvaartboten dierennamen als de Fuut, de Reiger en de Meerval dragen? Dat binnen keurig gehaakte vitrages voor de ramen hangen, kleedjes op de zware eiken tafels liggen? Dat de meeste passagiers vanwege hun leeftijd weer korting krijgen in de bus? Dat honderdduizenden passagiers afgelopen twintig jaar opstapten? Dat de Croosboot van meet af aan is bedoeld als uitje voor mensen met een kleine portemonnee? Drie uur varend vertier voor 9 euro, bejaarden 1,50 euro korting.

De Croosboot is hoe dan ook een instituut. Een instituut dat 9 kilometer per uur vaart. Een instituut waar mogelijk een eind aan komt als mede-initiatiefnemer Jeanne Aaij (67) op 15 oktober stopt. Ze vindt het na twintig jaar welletjes. Haar man Dick overleed afgelopen jaar. Hij was de motor achter de Croosboot. Het draaibele diensten vallen

Jeanne van Aaij voorop de Croosboot: „Kwamen we na een tocht van drie uur terug, stond het steigertje alweer vol.” FOTO CEES KUIPER

Jeanne Aaij zwaar. Ze gaat zich aan haar familie wijden. „Die het ik wel een beetje verwaarloosd ja.”

Het verhaal van de Croosboot begint in 1985 met een telefoontje van de opbouwwerker in Crooswijk. Of Dick zijn heftoom vaartochtjes te organiseren richting de Rottemeren. Belangstelling voor de tochtjes is er van meet af aan. Jeanne Aaij: „Kwamen we na een tocht van drie uur terug, stond het steigertje alweer vol. Of we nog een keer wilden. Toen waren we twintig jaar jong,”

eerst proberen. „Zijn we er nog niet?” vraagt hij al gauw.

Met Pinksteren 1986 is het zover: met gehuurde Amsterdamse slepertjes vaart het echtpaar Aaij richting de Rottemeren. Belangstelling voor de tochtjes is er van

ger, en dus hup, daar gingen we weer.”

Met de jaren zijn de bestemmingen uitgebreid om het bezoekerstal op peil te houden. Na de Rottemeren komt in de jaren '90 ook een tocht richting Delfshaven en Delft. Toch loopt het aantal bezoekers de laatste jaren weer iets terug, net als het aantal vrijwilligers.

Schippers Cor Willemsen (72) en Frits Vergeer (71) vre-

zen dat ze hun jarenlange hobby kwijt zijn zodra Aaij vertrekt. Hun schrikbeeld is een Croosboot die aan de trossen blijft liggen. Zij en andere vrijwilligers willen graag door en hebben hun hoop gevestigd op de PvdA. Voorman Peter van Heemst heeft zich al aan boord vertoond. De vrijwilligers schatten de kans op fifty-fifty dat het lukt.

De Croosboot heeft jaar-

lijks zo'n 50.000 euro subsidie nodig. En deelgemeente Kralingen-Crooswijk wil er niet meer alleen voor opdraaien. Anderen moeten dus bijdragen. Cor Willemsen: „De Croosboot hoort net als de Rotte bij Rotterdam. Dat hoort de gemeente op te pakken. Er is verder niets om de Rottemeren mee te bereiken. Alleen wij. Het zou toch vreselijk zijn als zoets verdwijnt”